

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 16Co/54/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8113227488
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Kovaľová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8113227488.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Kovaľovej a sudcov JUDr. Branislava Brezu a JUDr. Martina Filakovského v spore žalobcov 1./ Q. T., C.. XX.XX.XXXX, S. W.C. I. XX, XXX XX Ľ., 2./ W. T., C.. XX.XX.XXXX, S. W.Á. I. XX, XXX XX Ľ., obaja žalobcovia právne zastúpení JUDr. Ivanom Jurčišinom, advokátom so sídlom Mlynská 26, 040 01 Košice, proti žalovaným 3a./ B. B., C.. XX.XX.XXXX, S. Q. XXX, XXX XX Q., 5./ X. I., C.. XX.XX.XXXX, S. Š. X, XXX XX Ľ., 6./ I. U., C.. XX.XX.XXXX, S. B. XX, XXX XX Ľ., 7./ X. I., C.. XX.XX.XXXX, S. Č. X. X, XXX XX M., žalované v 5./, 6./ a 7./ rade zastúpené W. U., C.. XX.X.XXXX, S. B. XXXX/XX, XXX XX Ľ., 8./ X. I., C.. XX.X.XXXX, S. D. XX, XXX XX D., 9./ B. X., C.. X.XX.XXXX, S. B. XXA, XXX XX Ľ., zastúpená W. U., C.. XX.X.XXXX, S. B. XXXX/XX, XXX XX Ľ., 10./ B. I., C.. X.X.XXXX, S. D. XXX, XXX XX D., 11./ B. U., C.. X.XX.XXXX, S. O. X, XXX XX M., žalovaní v 10./ a 11./ rade zastúpení X. I., C.. XX.X.XXXX, S. D. XX, XXX XX D., 12./ B. M., C.. XX.XX.XXXX, S. H. M. X, XXX XX Ľ., 13a./ B. M., C.. X.X.XXXX, S. W. XXXX/XX, M., 13b./ I. M., C.. X.X.XXXX, S. W. XXXX/XX, M., o určenie vlastníckeho práva, o odvolaní žalobcov proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 14C 253/2013-309 zo dňa 14. mája 2018, takto jednodhlasne

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Žalobcovia n e m a j ú n á r o k na náhradu trov odvolacieho konania a žalovaným v 5./, 6./, 7./, 9./, 12./, 13a./ a 13b./ sa ich náhrada n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že:

„I. Konanie v časti o určenie vlastníckeho práva k parcele E-KN č. XXX/XX o výmere XXX m2, k. ú. D. zastavuje.

II. Konanie v časti o určenie vlastníckeho práva k parcele E-KN č. XXX/XXX o výmere XXX m2, k. ú. D. zastavuje.

III. Žalobu zamietá.

IV. Žalobcovia 1. a 2. sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť každému zo žalovaných náhradu trov konania v rozsahu 100%, o výške ktorej bude rozhodnuté samostatným uznesením.

V. Žalobcovia 1. a 2. sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť súdnemu znalcovi Y. X. D. náhradu výdavkov v súvislosti s jeho účasťou na pojednávaní dňa 19.apríla 2018 v rozsahu 100%, o výške ktorej bude rozhodnuté samostatným uznesením.“

2. Rozhodnutie právne posúdil ustanovením § 129 odsek 1, § 130 odsek 1, § 134 odsek 1 a 3, § 134 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“).

3. Vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že medzi žalobcami ako kupujúcimi a spoločnosťou S. H. ako predávajúcimi bola dňa 14.09.2000 uzatvorená kúpna zmluva, predmetom ktorej boli nehnuteľnosti bližšie špecifikované v uvedenej kúpnej zmluve. V uvedené nehnuteľnosti sú uvedené aj vo výpise LV č. XXX zo dňa 01.08.2002. Následne došlo k prečíslovaniu uvedených parciel s tým, že došlo aj k zníženiu výmery predmetných parciel o XXX m². Žalobcovia tvrdili, že sporná plocha bola užívaná dobromyseľne už ich právnym predchodcom S. H. (ktoré vlastnícke právo nadobudli dňa 16.03.1997 na základe Zmluvy o predaji podniku od Fondu národného majetku SR) a predtým H. O. M., š.p. Súd prvej inštancie nepopieral, že zo strany žalobcov mohlo ísť o dobromyseľný vstup do držby, táto však netrvala čas potrebný pre vydržanie. V rámci právnej argumentácie súd prvej inštancie poukázal na rozsudok NS ČR sp. zn. 22Cdo/145/2003, z ktorého vyplýva, že dobrá viera držiteľa zaniká okamžikom, keď sa zoznámil so skutočnosťami, ktoré objektívne museli vyvolať pochybnosť o tom, že mu vec patrí; na tom nič nemení skutočnosť, že držiteľ bude subjektívne naďalej v dobrej viere. Je ľahostajné, akým spôsobom bude držiteľ s takýmito skutočnosťami zoznámený, podstatné je to, že budú takého charakteru, aby boli schopné u každého vyvolať pochybnosti o vlastníctve veci. V prejednávanej veci žalobcovia na základe listu Správy katastra M. zo dňa 05.03.2007 (ktorý bol odpoveďou na žiadosť právneho zástupcu žalobcov, ktorá musela tomuto listu predchádzať) museli mať objektívne pochybnosti o vlastníctve spornej plochy a preto došlo k zániku ich prípadne existujúcej dobrej viery. Žalobcovia teda ani s pripočítaním možnej vydržacej doby ich právneho predchodcu S. H. plynúcej od 16.03.1997 nemohli získať vlastnícke právo uplynutím 10 - ročnej vydržacej doby. Dobromyseľnosť skoršieho právneho predchodcu H. žalobcovia pre účely zápočtu vydržacej doby nepreukázali. Vo vzťahu k H. O. žalobcovia nepreukázali na základe čoho došlo k vyhotoveniu oplotenia v 50. rokoch 20. storočia, keďže parcely tvoriace areál boli kupované v roku 1976. Rovnako žalobcovia nenavrhlí vykonať ohliadku areálu a prípadne dôkaz o pôvodnosti oplotenia, keďže uvedená skutočnosť bola žalovanými spochybňovaná a ex offio súd vykonávať dôkazy nemôže. Aj keby súd hypoteticky pripustil vydržanie sporných plôch už H. O., š.p., uvedená skutočnosť by žalobcom neprospievala. V rámci právnej argumentácie prvoinštančný súd poukázal na rozhodnutie NS ČR sp. zn. 22Cdo/2128/2005, z ktorého vyplýva, že námietka držiteľa, že sporný pozemok vydržal už jeho právny predchodca nemôže mať kladný vplyv na výsledok konania o určenie, že vlastníkom pozemku je držiteľ, ak právni predchodcovia na držiteľa sporný pozemok nepreviedli (neoznačili ho v zmluve) a previedli na neho iba pozemky iné v hraniciach a výmere danej príslušným katastrálnym operátom. V prípade prevodu pozemkov uvedených v zmluve zo dňa 14.09.2000 boli z právnych predchodcov žalobcov na žalobcov prevádzané pozemky polohovo a geometricky zobrazené na katastrálnej mape. Súčasťou týchto pozemkov nebol záber sporných plôch (čo vyplýva aj z predloženého odborného vyjadrenia), preto ani prípadný záver, že tento záber pozemku bol vydržaný právnymi predchodcami žalobcov, žalobcom neprospieva. Uviedol tiež, že podľa ustanovenia § 70 odsek 2 zákona č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľnosti v znení účinnom v čase prevodu pozemkov na žalobcov nebola výmera pozemku záväzným údajom. Aj zákon č. 266/1992 Zb. o katastri nehnuteľností v ustanovení § 40 jednoznačne hovorí, že záväzným údajom je geometrické určenie nehnuteľnosti a nie výmera.

4. Proti rozsudku podali včas odvolanie žalobcovia. Žiadali, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na nové konanie a rozhodnutie alebo napadnutý rozsudok zmenil a žalobe vyhovel v celom rozsahu. Uviedli, že je preukázané z úplného výpisu LV č. XXX, k.ú. D., že žalobcovia ešte v roku 2006 mali zapísanú výmeru X.XXX m². Vychádzajúc z dôkazov, ktoré boli súdu predložené, a to kúpna zmluva uzavretá medzi predávajúcimi W. B. a jeho manželkou A. a kupujúcim H. O.e preukázané, že parcela XXX, XXX, XXX boli predávané v celku, neboli odčleňované geometrickým plánom a teda boli predávané tak, ak je vyznačené na kópii katastrálnej mapy. To isté vyplýva z kúpnej zmluvy uzavretej medzi predávajúcou B. O. a kupujúcim H. O.. Z uvedeného vyplýva, že ak by nebol pochybil kataster pri vytváraní novej katastrálnej hranice k.ú. D. a A. T. v roku 1964 a spracovateľ ROEP by nebol nesprávne obnovil zápis pôvodných pozemkovoknižných vlastníkov, tak žalobcovia by boli ostali dobromyseľnými vlastníkmi v rozsahu tak ako bola podaná žaloba. Na žalovaných pozemkoch už boli v čase kúpy právnym predchodcom žalobcov postavené nehnuteľnosti, o čom svedčí letecký snímok z roku 2000. Vychádzajúc z týchto skutočností nebol dôvod na strane súdu prvej inštancie zastaviť konanie voči žalovaným v 1. a 3. rade, nakoľko žaloba voči nim nebola vzatá späť. V danom prípade podmienky vydržania splnil už právny predchodca žalobcov, a to S. H. ktoré boli právnym nástupcom spoločnosti H. O. M.. Žalobcovia a právni predchodcovia tieto nehnuteľnosti v rozsahu, ako im boli

ukázané aj užívali v dobrej viere od roku 1950. Žalobcovia ako oprávnení držiteľia sa stali vlastníkmi veci z dôvodu, že právni predchodcovia a žalobcovia samotní mali v držbe nehnuteľnosť po dobu viac ako 10 rokov, pričom vždy išlo o nepretržitú držbu. Namietali tiež nedostatočné odôvodnenie napadnutého rozhodnutia.

5. K odvolaniu žalobcov podali vyjadrenie žalovaní v 5./, 6./, 7./ a 9./ rade. Žiadali, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil. S napadnutým rozsudkom sa plne stotožňujú a pokladajú ho za správne rozhodnutie. Majú zato, že odvolanie žalobcov je neopodstatnené. Ich vzťah k sporným parcelám preukázali listinnými dôkazmi, ktoré sú obsiahnuté v spise.

6. K vyjadreniu žalovaných v 5./, 6./, 7./ a 9./ rade boli vyjadrenie žalobcovia. V plnom rozsahu sa pridriavajú ich odvolania.

7. K vyjadreniu žalobcov podali vyjadrenie žalovaní v 5./, 6./, 7./ a 9./ rade. Uviedli, že D. potom nikdy nebol súčasťou objektu H. O. a tento bol v správe O. A., ktorý tvoril prirodzenú hranicu a bol voľne prístupný z oboch strán brehov z dôvodu jeho obhospodarovania až do doby presmerovania potoka a následne jeho likvidácie, kedy si žalobcovia neoprávnene oplotili bývalé koryto potoka a príľahlej parcely E KN č. XXX/XXX o výmere XX m², zapísanej na LV č. XXXX, ktoré s vedomím neoprávnene užívajú.

8. K odvolaniu žalobcov podali vyjadrenie žalovaní v 12./, 13a./ a 13b./ rade. V plnom rozsahu sa pridriavajú rozsudku.

9. Krajský súd v M.e (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „C.s.p.“), vzhľadom na včas podané odvolanie, preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 379 a nasl. C.s.p., bez nariadenia pojednávania (§ 385 C.s.p. a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

10. Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže sa ani v priebehu odvolacieho konania na týchto právnych a skutkových zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

11. Na potvrdenie správnosti prvoinštančného rozhodnutia a k odvolacím námietkam uvádza nasledovné:

12. Podľa ustanovenia § 129 odsek 1 Občianskeho zákonníka, držiteľom je ten, kto s vecou nakladá ako s vlastnou alebo kto vykonáva právo pre seba.

Podľa odseku 2, držať možno veci, ako aj práva, ktoré pripúšťajú trvalý alebo opätovný výkon.

13. Podľa ustanovenia § 130 odsek 1 Občianskeho zákonníka, ak je držiteľ so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný o tom, že mu vec alebo právo patrí, je držiteľom oprávneným. Pri pochybnostiach sa predpokladá, že držba je oprávnená.

14. Podľa ustanovenia § 134 odsek 1 Občianskeho zákonníka, oprávnený držiteľ sa stáva vlastníkom veci, ak ju má nepretržite v držbe po dobu troch rokov, ak ide o hnutel'nosť, a po dobu desať rokov, ak ide o nehnuteľnosť.

Podľa odseku 3, do doby podľa odseku 1 sa započíta aj doba, po ktorú mal vec v oprávnenej držbe právny predchodca.

Podľa odseku 4, pre začiatok a trvanie doby podľa odseku 1 sa použijú primerane ustanovenia o plynutí premlčacej doby.

15. Podľa ustanovenia § 62 C.s.p., ak strana nemá procesnú subjektivitu, súd konanie zastaví.

16. Z obsahu spisu vyplýva, že medzi žalobcami ako kupujúcimi a spoločnosťou S. H. ako predávajúcim bola dňa 14.09.2000 uzatvorená kúpna zmluva, predmetom ktorej bol predaj nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX, k.ú. D., ako administratívna budova súpis. č. XXXX postavená na pozemku parc. C-KN č. XXX/X, stoláreň postavená na pozemku parc. C-KN č. XXX/X a pozemkov parc. C-KN č. XXX - ostatná plocha o výmere XXX m², parc. C-KN č. XXX/X - zastavaná plocha o výmere XX m², parc. C-KN č. XXX/X - zastavaná plocha o výmere XX m², parc. C-KN č. XXX/X - zastavaná plocha o výmere XXX m², parc. C-KN č. XXX - ostatná plocha o výmere X.XXX m² a na LV č. XXX, k.ú. D. ako pozemok parc. C-KN č. XXX - ostatná plocha o výmere X.XXX m².

17. V rokoch 2001 až 2006 bola v k.ú. D. vykonávaná obnova katastrálneho operátu (ďalej len „OKO“) novým mapovaním. V prvej etape bolo vykonané miestne prešetrenie, pri ktorom sa zisťoval súlad priebehu hraníc rôznych parciel s právnym stavom. Z pôvodných parc. C-KN č. XXX, XXX/X, XXX a XXX/X sa vytvorila parc. č. XXXX/X s výmerou X.XXX m². V priebehu OKO sa zistilo, že výmera pozemku parc. C-KN č. XXXX/X sa zvýšila oproti pôvodným výmerám o XXX m². Správa katastra M. preskúmala uvedené rozdiely vo výmerách pozemkov. Prešetrením všetkých doterajších zápisov v LV č. XXX, ktoré boli vykonané na základe verejných a iných listín a geometrických plánov sa zistilo, že pri OKO bol zameraný priebeh hraníc podľa stavu držobného (užívacieho), ktorý nie je v súlade so stavom právnym. Tento nesúlad bol odstránený tak, že zo súradníc lomových bodov pozemkov boli vypočítané ich výmery a nová výmera pozemku parc. C-KN č. XXXX/X v rozsahu X.XXX m² bola zapísaná do LV č. XXX. Pozemok parc. C-KN č. XXXX/X o výmere XXX m² je evidovaný v súbore popisných informácií KN, bez LV.

18. Zo žaloby žalobcov v znení jej zmien vyplýva, že výmera XXX m² mala predstavovať parc. E-KN č. XXX/XXX o výmere XXX m² evidovaná na LV č. XXXX k.ú. D. vo vlastníctve pôvodných žalovaných v 1./ a 2./ rade (X. R., X. R.), časť parcely E-KN č. XXX/XXX o výmere XXX m² (z jej celkovej výmery XXX m²) a časť parcely E-KN č. XXX/XXX o výmere XX m² (z jej celkovej výmery XXX m²) vo vlastníctve žalovanej v 3a./ rade a parc. E-KN č. XXX/XXX o výmere XX m² vo vlastníctve žalovaných v 5./ až 12./, 13a./ a 13b./ rade.

19. Žalobcovia v podanom odvolaní uvádzajú, že nebol dôvod na strane súdu zastaviť konanie voči žalovaným v 1./ a 3./ rade, nakoľko žaloba voči nim nebola zobratá späť. Z výpisu z LV č. XXXX, k.ú. D. vyplýva, že ako vlastníci pozemku s parc. č. XXX/XXX sú stále zapísaní pôvodní žalovaní v 1./ a 2./ rade, pričom pôvodný žalovaný v 3./ rade je správcom uvedenej parcely. Súd prvej inštancie v priebehu súdneho konania tiež, že pôvodní žalovaní v 1./ a 2./ rade (X. R. a X. R.) zomreli ešte pred podaním žaloby na súd a preto uznesením sp. zn. 14C/253/2013-220 zo dňa 18.08.2017 konanie voči nim zastavil. Nakoľko pôvodní žalovaní v 1./ a 2./ rade nemali procesnú subjektivitu už pred začatím konania, súd prvej inštancie rozhodol správne pokiaľ voči nim konanie zastavil. Žalobcovia v priebehu konania nenavrhlí, aby na miesto pôvodných žalovaných v 1./ a 2./ rade vstúpil niekto iný. Z obsahu spisu tiež vyplýva, že podaním zo dňa 10.07.2015 navrhli žalobcovia zmenu účastníkov konania a to tak, aby na miesto doterajšieho žalovaného v 3./ rade (Slovenská republika, v zast. Slovenský pozemkový fond) vstúpil ako žalovaný v 3./ rade p. B. O. a ako žalovaná v 4./ rade p. Q. O.. Súd prvej inštancie uznesením sp. zn. 14C/253/2013-48 zo dňa 21.08.2015 pripustil zmenu účastníkov konania na strane žalovaných. Nakoľko to boli žalobcovia, ktorí podali žalobu voči osobám bez procesnej subjektivity (pôvodní žalovaní v 1./ a 2./ rade) a ktorí navrhli zmenu účastníkov konania tak, aby už nebola žalovaná Slovenská republika ako pôvodný žalovaný v 3./ rade, v konaní neostal nikto, komu by svedčalo vlastnícke právo voči parc. č. XXX/XXX zapísanej na LV č. XXXX, k.ú. D.. Z uvedeného dôvodu rozhodol súd prvej inštancie správne pokiaľ konanie v časti o určenie vlastníckeho práva k parc. č. XXX/XXX o výmere XXX m², k.ú. D. zastavil.

20. Vzhľadom na zastavenie konania v časti o určenie vlastníckeho práva k parcele E-KN č. XXX/XXX tak predmetom sporu ostalo konanie o určenie vlastníckeho práva k časť parcely E-KN č. XXX/XXX o výmere XXX m² (z jej celkovej výmery XXX m²) a časti parcely E-KN č. XXX/XXX o výmere XX m² (z jej celkovej výmery XXX m²), ktorá je podľa súčasného stavu evidovaného v Katastri nehnuteľností vo vlastníctve žalovanej v 3a./ rade a parc. E-KN č. XXX/XXX o výmere XX m², ktorá je v súčasnosti vo vlastníctve žalovaných v 5./ až 12./, 13a./ a 13b./ rade.

21. Žalobcovia v podanom odvolaní uvádzajú, že vlastnícke právo k sporným nehnuteľnostiam nadobudli na základe kúpnej zmluvy zo dňa 14.09.2000 od predávajúceho S. H. Predmetom tejto kúpnej zmluvy však boli nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXX, k.ú. D., ako administratívna budova súpis. č. XXXX

postavená na pozemku parc. C-KN č. XXX/X, stoláreň postavená na pozemku parc. C-KN č. XXX/X a pozemkov parc. C-KN č. XXX - ostatná plocha o výmere XXX m², parc. C-KN č. XXX/X - zastavaná plocha o výmere XX m², parc. C-KN č. XXX/X - zastavaná plocha o výmere XX m², parc. C-KN č. XXX/X - zastavaná plocha o výmere XXX m², parc. C-KN č. XXX - ostatná plocha o výmere X.XXX m² a na LV č. XXX, k.ú. D. ako pozemok parc. C-KN č. XXX - ostatná plocha o výmere X.XXX m². Nehnutelnosti, ktoré na základe uvedenej kúpnej zmluvy nadobudli boli dokonca o XXX m² menšej výmere, než ukázali výsledky prvej fázy OKO. Nehnutelnosti, ktoré na základe kúpnej zmluvy nadobudli boli aj o XXX m² menšej výmere, než je súčasný stav evidovaný v katastri nehnuteľností (tzn. súčasný stav, ktorý už je zosúladený so stavom právnym). Tak ako aj uviedol znalec Y. D. vo svojom odbornom posúdení č. X/XXXX, sporné nehnuteľnosti nikdy neboli predmetom ani kúpnej zmluvy, na základe ktorej by ich nadobudla spoločnosť S. H..

22. Vzhľadom na uvedené bolo na žalobcoch, aby preukázali, či sporné nehnuteľnosti nadobudli na základe vydržania. Žalobcovia teda museli preukázať, že sú oprávnenými držiteľmi veci po celú vydržaciú dobu, ako aj nepretržitosť vydržacej doby, ktorou je neprerušovaný stav užívania predmetu vydržania počas zákonom ustanovenej doby, ktorá je pri nehnuteľnostiach desať rokov.

23. Treba prisvedčiť prvoinštančnému súdu v tom smere, že plynutie vydržacej doby je pretrhnuté vtedy, ak držiteľ prestane byť dobromyseľný alebo prestane nakladať s vecou ako so svojou.

24. Tvrdenie držiteľa o tom, že mu vec patrí a že s ňou nakladal ako s vlastnou, musí byť podložené konkrétnymi okolnosťami, z ktorých sa dá usúdiť, že toto presvedčenie držiteľa bolo po celú vydržaciú dobu dôvodné. (Pozri R 8/1991)

25. Vydržať vlastnícke právo môže len oprávnený držiteľ, t.j. ten, kto s vecou nakladá ako so svojou a je so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný, že mu vec patrí. Detencia sama osebe na vydržanie nestačí. Či je držiteľ so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný, musí byť zhodnotené objektívne; preto ak dôjde k sporu, nestačí dokazovanie zamerať len na zisťovanie subjektívnych predstáv držiteľa. (Z IV s. 428, ods. 3)

26. V zmysle ustanovení § 129 odsek 1 a § 130 odsek 1 Občianskeho zákonníka oprávneným držiteľom je ten, kto nakladá s vecou ako s vlastnou a je so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný, že mu vec patrí. Dobromyseľnosť teda znamená, že držiteľ je ohľadne existencie svojho práva v omyle. Posúdenie, či držiteľ je alebo nie je dobromyseľný, treba hodnotiť vždy objektívne, a nie iba zo subjektívneho hľadiska (osobného presvedčenia) účastníka, a treba vždy brať do úvahy, či držiteľ pri bežnej (normálnej) opatrnosti, ktorú možno s ohľadom na okolnosti a povahu daného prípadu od každého požadovať, nemal, resp. nemohol mať po celú vydržaciú dobu dôvodné pochybnosti o tom, že mu vec patrí. (Pozri uznesenie Najvyššieho súdu z 1. marca 2011, sp. zn. 5 Cdo 30/2010)

27. Žalobcovia vo svojom vyjadrení zo dňa 24.05.2016 uviedli, že až do roku 2006 (kedy sa dozvedeli o vykonaných zmenách v katastri nehnuteľnosti) výkon ich práv nikto nerušil. Súd prvej inštancie teda dospel k správne mu záveru v tom smere, že žalobcovia ani s pripočítaním možnej vydržacej doby ich právneho predchodcu S. H. plynúcej od 16.13.1997 nemohli získať vlastnícke právo uplynutím 10-ročnej vydržacej doby. Žalobcovia teda nepreukázali nepretržitosť držby, t.j. trvalý výkon držby vlastným užívaním v dobrej viere tak, ako to uvádzajú v podanom odvolaní.

28. Žalobcovia taktiež nepreukázali uplynutie vydržacej doby u právneho predchodcu S. H. - u H. O. Odvolací súd dodáva, že aj keby H. O. š.p. vydržali sporné pozemky, nič by to nemenilo na skutočnosti, že na S. H. a následne na žalobcov boli prevedené nehnuteľnosti špecifikované v kúpnej zmluve, tzn. nie sporné pozemky. (Pozri uznesenie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 22Cdo/2128/2005 zo dňa 05.12.2005 a rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 22Cdo/2002/2006 zo dňa 07.06.2007)

29. Pokiaľ žalobcovia poukazujú na faktické ovládanie veci, tzn. pozemku tak, ako je areál oplotený, k tomu odvolací súd uvádza, že žalobcovia nepreukázali dôvod postavenia oplotenia. Nepreukázali, či oplotenie nebolo postavené na pozemku, ktorý vlastnili iné osoby, než právny predchodcovia žalobcov. Vzhľadom na politickú a spoločenskú situáciu v 50-tych až 80-tych rokoch bola uvedená námietka žalovaných dôvodná a bolo na žalobcoch, aby preukázali oprávnenosť prípadnej držby sporných pozemkov ich právnymi predchodcami.

30. Žalovaní tiež v priebehu konania vzniesli dôvodné pochybnosti nad tým, žeby žalobcovia nadobudli sporné pozemky, nakoľko sa tieto nachádzali na niekdajšom D. potoku, ktorý tvoril prirodzenú hranicu a musel byť voľne prístupný z oboch brehoch z dôvodu jeho obhospodarovania. Žalobca sa však s uvedenou námietkou nijakým spôsobom nevysporiadal, ani k nej nenavrhol vykonanie žiadnych dôkazov.

31. Súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozhodnutia zrozumiteľným spôsobom uviedol právne dôvody, pre ktoré žalobe nevyhovel. Jeho rozhodnutie nemožno považovať za svojvoľné, zjavne neodôvodnené, resp. ústavne nekonformné, pretože súd prvej inštancie sa pri výklade a aplikácii zákonných predpisov neodchýlil od znenia príslušných ustanovení a nepoprel ich účel a význam. Ako vyplýva aj z judikatúry ústavného súdu, iba skutočnosť, že odvolateľ sa s právnym názorom všeobecného súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti rozhodnutia súdu, teda k porušeniu práva na spravodlivý proces. (Pozri uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 23.11.2010, sp. zn. 5 Cdo 218/2010, uznesenie Ústavného súdu SR z 08.06.2006, I. ÚS 188/06)

32. Judikatúra súdov, vrátane Európskeho súdu pre ľudské práva, nevyžaduje, aby na každý argument strany bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. (Pozri rozsudok Georgiadis proti Grécku z 29. mája 1997, sťažnosť č. 21522/93, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1997-III; rozsudok Higginsová a ďalší proti Francúzsku z 19. februára 1998, sťažnosť č. 20124/92, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1998-I; uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 23. júna 2004 sp. zn. III. ÚS 209/04)

33. Odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav veci, správne vyhodnotil jednotlivé dôkazy, ako aj správne právne vec posúdil. Z týchto dôvodov odvolací súd považuje odvolanie za nedôvodné a vzhľadom na vyššie uvedené dôvody odvolací súd v zmysle ustanovenia § 3XX C.s.p. rozsudok potvrdzuje ako vecne správny.

34. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 odsek 1 C.s.p. v spojení s § 255 odsek 1 C.s.p. tak, že žalovaným, ktorí by mali s poukazom na úspech v odvolacom konaní nárok na náhradu trov odvolacieho konania, ich náhradu nepriznal, pretože im v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

35. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v M.e v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 odsek 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 odsek 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 odsek 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).